

ЗИНДАТИМОН МЕАФЗОЯНД

Оиди он муммоми долузарби имрӯза чӣ қадаре ки бонг назанем, кам аст. Чунки муммоми оила, оиласдорӣ, алалхусус оилаи ҷавонон имрӯз дар ҷамъияти тошишворӣ гардидааст.

Дар бории мукаддас будани оила ачдодамон бисер хикматро гуфтаанд. Аммо аз сабаби бемасбулиятӣ, надонистани маърифти миллий ва исломӣ, талабоҳи шариат, дур будан аз имону ӯтиқодӣ қавӣ, тайёр набудани ҷавонон ба оиладорӣ кор ба дараҷа расидааст, ки бâъзе аз ҷавонон имрӯз дар санҷиши ва пешомадҳои мушкини оиласдорӣ очиз мемонанд, ба норасоҳии иҷтимоӣ бароҷтод да наетавонанд.

Дар натиҷа ин бисер оилаҳои ҷавон вайрон шуда истодаанд. Шумораи зиндагитимиони ҳонаҳон «Мехрубонӣ» афзуда истодааст, ки яке аз сабабони он ба роҳи қадам мондани ҷавонизонӣ мебошад.

Мушоҳидоҳо нишон медиҳад, ки аксарияти ҷавоннисарон ва дуҳтарони қадрас ба оиладорӣ тайёр нестанд, ба ҳавоҳо ҷавас дар мешаванд, дар муддати кӯтоҳ оиларо пароқонда месозанд.

Аз рӯи манбаъҳои ахбор маълум шуд, ки дар мамлакати

тамон дар давоми панҷ мони аввали соли ҷорӣ 20798 оила пароқандо шудааст, ки ин нишонданд нисбати ҳамин даври соли гузашта 4700-то зиёд аст. Ин ракамро аз он даролӣ медиҳанд, ки имрӯз бисероҳо масъулати оиладорро хис намекунанд. Дар қафои ин ракамро ҳазорҳо қӯдакони ҷавонизонӣ саргардонанд.

Дар кӯчаҳои назди бозор ва масҷидҳо ҷавонизони қӯдакдорӣ садақатпурсо дид, табии одам ҳира мешавад, оҳир ин диги ҳаётӣ имрӯзи мост. Аз тарафи дигар, шумораи қӯдакони бетарбия, беларасторонда зиёд шуда истодааст, ки чунин ҳолат босизи базан ба ҷиноят даст задани онҳо мегардад.

Асоси вайроншавии оилаҳои ҷавон оварда тарбияи хуб, тарбияи айнанҳои миллий, тарбияи динӣ дар оила бошад, аз тарафи дигар ба падару мадороне вобаста мебошад, ки ҳамеша барои таъмини оила дар фикру ҳаёли даромад мебошанд. Онҳо ба матриғатонки аҳоли оила ӯтиброй намедixанд.

Омили дигаре, ки ба вайроншавии оилаҳои ҷавон оварда мерасонад, ҳарочоти тӯй, ҳарди мебел ва аҷонҳои ҳона, ки ҳоло низ дар бâъзе мавзӯҳо дар зимиҳа дуҳтардор аст. Дуҳтардор аз пойағзомонак то ҷамъи мебелро ба ҳонаи писардор оварда медиҳад. Ин ба аньана ва талабоҳи шariатamон

рост намеояд. Мояд дар гузаронидани тӯйҳои никоҳ аз мусобикабозӣ, аз дабдабаю намоишкорӣ даст қашем. Имрӯз дар ин ҷода қарор дар дастуҳои ҳукумат кор накарда истодаанд. Идораҳои ҳудории дарондани махалаҳо, дехаҳо дар пешгири қарданӣ ин камбуҷиҷо очизӣ мекашанд.

Бинобар ин, вакти он расидааст, ки оиди ба оиладорӣ тайёра қарданӣ ҷавонон ҷороҳои мушҳасҳо дидо шавад. Пеш аз ҳама, аввали ҷавононро бо қасбу кори муайян таъмин қарда, байдар ҳонадор қардан лозим. Беҳтар мешуд, агар вайроншавии оилаҳои ҷавон ба ҷавобӣ қашидӣ шаванд.

Мояд фаромӯҳ накунем, ки никоҳ ва оила ин воситаи афзудани насли ҳалолу пошид ба мебошад. Ачдодамон аз ҳаридани ҳавлие, ки дар он оила вайрон шудааст, нафрат мекарданд. Барқарории оила ин барқарории ҷамъият вадавлат мебошад, мо инро набояд фаромӯҳ кунем.

Назирҷон ЭРГАШЕВ,
ноҳияи ЧУСТИ вилояти НАМАНГОН.

Бонувони сухангу

ОДАМ БО УМЕД ЗИНДА

ӯ саргарми
мутолия буд,
ки так-таки
дарвоза шуд.
Дере нагузаш-
та як ғурӯҳ мех-
монон бо роҳна-
моии наберааш
ташири фар-
муанд.

— Ҳа, муал-
има, ба мо
ҷашми рост ё
чали шумо па-
рида буд? —
гуфтем.

— Ҳар дуяш,
— завъ карда
ҳананд Муайя-
на Ҳоҷаева, —
нурӣ дид, точи сар, дари ҳонаҳо ҳамеша бароятон
боз аст, дӯстони азизӣ ман!

Сипас, ӯ бо мо — муҳаррири рӯзномаи вилояти «Ово-
зи Самарқанд». Баҳодур Раҳмонов, қорманди телевизиони
вилоят Шаҳло Аҳророва, раиси Маркази фарҳангии
тоҷикиони Самарқанд Ақбар Маҳмудов ва дигаронро
ба оғуҳи қашид воҳӯйӣ намуд ва бâъди нишастан
дар атрофи дастархон даст ба ду бардошта гуфт:

— Илоҳо, ҳамеша осмонамон мусаффо, дастархонама
ғаровон, дійрӯмон гул-гул шуқуғон ва ба баҳта-
мон сарвари давлатамон ҳамеша сиҳатманд сарба-
ланд бошанд.

— Мо бо супориши ифтихорӣ омадем, — баъди як
пиёла ҷой нӯшидан ба максад гузаштим, — ба шумо
гувоҳномаи нави аъзогии Иттифоқи журналистони ҷум-
хуриро месупорем.

Муайяна Ҳоҷаева ба ҳаяҷону мамнуният ҳӯҷҷату ни-
шонро гирифт. Ва баъди гусели меҳмонон ба гирдоби
ҳайпот гӯғта...

Вай ҳангоми таҳсил дар мактаби миёнга ба ҳадабӣ
дил баст, ки пас аз гирифтани номаи камол ба факул-

тети филологияи тоҷикии Донишгоҳи давлатии Самарқанд
дохӣ шуд. Бо таклифи раиси Қумитти радиои ви-

лоят Раҳматҷон Ақрамов нахустин баърандай барномаи

тоҷикии гардид. Он соло бо ҳамасбаки ҳуд, ҳоло ада-

биишиснон Аслиддин Қамарзода тавассути радио ба-

марод мекарданд. Мажҳ нахустин ҳикояи лирикаш

«Мехри аввал»-ро бо ҳаяҷон ба шунавандагон хонд. Му-

айяна Нӯймоновна баъди роғивӣ ҳабару лавҳа,

очерку гузоришоҳо ҷолиб дикат иншо намуда, ба

рӯзномаҳои «Ҳақиқати Ӯзбекистон» («Овози тоҷик»), «Пи-

онери Тоҷикистон» («Анబоз»), «Маориф ва маданият» ва

мачаллаҳи «Машъайл» ирсол мекард. Аммо баъди даст

гирифтани дипломи донишгоҳ дар дуроҳа монд: ҳоди-

милим шавад ё журналист? Муҳорро рӯзномаи

«Ҳақиқати Ӯзбекистон», ки кайҳо дар қалбаш мавъо ги-

рифта буд, ӯро соли 1963 ҳамҷун тарҷумон ба кор қабул

кард. Аз шоюри зулисонӣ, устоди сұхан Муҳаммад-

ҷон Асафӣ, журналисти Ҷӯраҳмат Раҳматзодон Но-

ров, Мӯҳсин Умарзода, Ҷамариддин Шамсиев, Ҳоҷиқур-

бон Ҳамидзода, Саъдхон Солеев, Ҳомидҷон Қилиҷев

ва дигарон асрори ҳунар омӯҳт. Муҳимаш душворӣ

ва заҳмати касби рӯзноманигорӣ нахаросид.

Соли 1966 ӯро ба узвияти Иттифоқи журналистони

Иттиҳоди Шӯравӣ қабул карданд, ки масъулияти он ни-

ҳоят калон буд. Муайяна Нӯймоновна дар иттифоқи жур-

налистони барои ӯтиқодӣ Ҳақиқати Ӯзбекистон

ба ӯтиқодӣ Ҳақиқати Ӯзбекистон